

PARTER

Kärande

Mohamad Zubeidi, 19820907-1375
Box 3057
600 03 Norrköping

Ombud: Advokat Fredrik Ferrand-Drake Del Castillo
Advokatbyrån Kruse & Co Försvarsadvokater AB
Kungsgatan 4
252 21 Helsingborg

Svarande

Staten genom Justitiekanslern
Box 2308
103 17 Stockholm

Ombud: Lejla Fazlinovic och Klara Högström
Adress som ovan

DOMSLUT

1. Käromålet ogillas.

2. Mohamad Zubeidi ska ersätta Staten genom Justitiekanslern för dess rättegångskostnader med 18 000 kr för ombudsarvode jämte ränta enligt 6 § räntelagen från denna dag till dess betalning sker.

BAKGRUND

En skottlossning inträffade den 8 april 2015 i Landskrona. Misstankarna riktades mot bröderna Mohamad, Mahmoud och Mustapha Zubeidi för att de skulle ha skjutit mot vissa personer. Mohamad Zubeidi kom att frihetsberövas, såsom anhållen och häktad, i 220 dagar under tiden den 12 maj - 17 december 2015 på grund av misstanke om försök till mord. Efter att åtal väckts dömde Lunds tingsrätt Mohamad Zubeidi för viss brottslighet till fängelse två månader men friade honom från det häktningsgrundande brottet; allt genom en lagakraftvunnen dom meddelad den 30 december 2015 i mål nr B 2379-15 ("Domen").

Enligt Domen fann Lunds tingsrätt följande. Mohamad Zubeidi färdades vid det ifrågavarande tillfället i samma bil som hans bröder. Det kunde inte uteslutas att Mohamad Zubeidi, först i samband med skottlossningen insåg att hans bröder hade för avsikt att skjuta en viss målsägande. Efter skottlossningen åkte Mohamad Zubeidi från platsen tillsammans med sina bröder. Cirka två minuter efter skottlossningen ringde Mohamad Zubeidi en annan person och sa vid samtalet "plocka undan plocka undan, han där blev träffad, skynda på". Mohamad Zubeidi kände till mot vem skotten var riktade. Mohamad Zubeidi hade suttit i bilens baksäte och haft en passiv roll. Det var därför inte visat att Mohamad Zubeidi genom råd eller dåd stärkt sina bröder i deras avsikt att döda målsäganden. Att Mohamad Zubeidi efter skottlossningen inte tagit avstånd från skjutningen utan i stället närmast uttalat sig gillande kunde inte leda till ansvar för gärningen. - Lunds tingsrätt fann bröderna Mahmoud och Mustapha Zubeidi skyldiga för försök till mord.

Mohamad Zubeidi fick tillgodoräkna sig 40 dagar av frihetsberövandet som verkställighet av det utdömda fängelsestraffet. Parterna är ense om att Mohamad Zubeidi, enligt 2 § lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder ("frihetsberövelagen"), har rätt till ersättning med 130 000 kr för psykiskt lidande under 180 dagar [220 - 40], förutsatt att denna ersättning inte jämkas

med stöd av 6 § andra eller tredje stycket samma lag. Frågan i målet är om förutsättningar föreligger för att ersättningen ska jämkas.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Mohamad Zubeidi har yrkat att Staten genom Justitiekanslern (Staten) ska förpliktas att till honom betala 130 000 kr eller det belopp som tingsrätten finner skäligt, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 17 november 2016 till dess full betalning sker.

Staten har bestritt yrkandet men vitsordat det yrkade beloppet om 130 000 kr jämte yrkad ränta, för det fall tingsrätten finner att skäl saknas att jämka ersättningen.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

GRUNDER OCH UTVECKLING AV TALAN

Staten

Den ersättning som Mohamad Zubeidi i normalfallet skulle vara berättigad till enligt 2 § frihetsberövandelagen ska jämkas till noll. Jämkning ska ske i första hand med stöd av 6 § tredje stycket samma lag, eftersom Mohamad Zubeidis eget beteende föranledde beslutet att frihetsberöva honom. I andra hand ska ersättningen jämkas med stöd av 6 § andra stycket samma lag, då Mohamad Zubeidi försökte undanröja bevis och på annat sätt försvåra sakens utredning.

Ersättningen ska jämkas enligt 6 § tredje stycket frihetsberövandelagen.

Mohamad Zubeidi träffade ett par dagar före mordförsöket målsäganden på en bensinmack och då uppträdde mycket aggressivt samt senare samma dag uttalade hot med innebörden att han skulle döda målsäganden och hans familj. Mohamad Zubeidi befann sig sedan vid tiden för mordförsöket med sina bröder i den bil som skotten mot målsäganden avlossades från. Mohamad Zubeidi uppgav under huvudförhandlingen i

brottmålet att han satt bakom chauffören och att en annan person satt i mitten av baksätet. Det är utrett att Mohamad Zubeidi kände till mot vem skotten var riktade samt att han omedelbart efter skottlossningen lämnade platsen tillsammans med bl.a. den person som avlossat skotten, med vetskap om dennes agerande.

I anslutning till skjutningen kontaktade Mohamad Zubeidi sedan en annan person och uppmanade denne att skyndsamt plocka undan med anledning av att en person blev träffad av skotten. Att Mohamad Zubeidi uttalade dessa ord framgår av en samtalsutskrift och av Domen. Att Mohamad Zubeidi, när han sa ”plocka undan” i samma mening som ”han där blev träffad”, skulle ha syftat på något som saknade koppling till skjutningen framstår som uteslutet. Det får mot bakgrund av Lunds tingsrätts bedömning i Domen samt vad Mohamad Zubeidi själv berättat om samtalet anses vara klarlagt att uttalandet var kopplat till den skjutning som han precis hade bevittnat.

Det är också klarlagt att Mohamad Zubeidi några minuter därefter ringt en av sina bröder och sagt att de skulle stänga av sina telefoner, då han befarade att misstankar skulle riktas mot dem som befann sig i bilen vid skjutningen.

Mohamad Zubeidis agerande att tre dagar före skottlossningen uppträda aggressivt och uttala hot mot målsäganden utgör i och för sig inte en omständighet som i sig föranleder jämkning. Dock bör de omständigheter som enligt Statens mening utgör skäl för jämkning ses i ljuset av Mohamad Zubeidis detta agerande.

Mohamad Zubeidis agerande har inneburit ett medvetet risktagande. Genom att lämna platsen för en skjutning tillsammans med bl.a. skytten har Mohamad Zubeidi medvetet försatt sig i en situation där han riskerade att bli misstänkt för allvarlig brottslighet. Mohamad Zubeidi har gjort detta frivilligt och han har därefter inte på något vis tagit avstånd från skjutningen. Tvärtom har han bett en annan person att skyndsamt ”plocka undan” då ”han där blev träffad”. Det är uppenbart att det samtalet har handlat just om skjutningen. Han har vidare sagt till sin ena bror att de skulle stänga av sina telefoner.

Mohamad Zubeidi har agerat på det här sättet tre dagar efter att han själv uttalat dödshot mot samma målsägande som skotten som sedan avlossades från bilen var riktade mot.

Mohamad Zubeidis eget agerande enligt ovan har gett anledning till att misstankar riktades mot honom på ett sådant sätt att han får anses själv ha föranlett att han frihetsberövades för försök till mord. Mohamad Zubeidi har medvetet försatt sig i en sådan situation att han löpte en överhängande risk att bli misstänkt för allvarlig brottslighet. De omständigheter som Staten åberopat som grund för jämkning är samma omständigheter som åklagaren åberopat till stöd för att sannolika skäl förelegat för häktning och som utgjorde underlaget för beslutet att häkta Mohamad Zubeidi. Av utredningen att döma är det alltså det aktuella agerandet som har medfört att misstankarna riktats mot Mohamad Zubeidi och också legat till grund för beslutet att frihetsberöva honom. Att inte jämka ersättningen helt vid dessa förhållanden skulle leda till ett klart oskäligt resultat.

Ersättningen ska jämkas enligt 6 § andra stycket frihetsberövandelagen.

Mohamad Zubeidi har försökt undanröja bevis genom att uppmana en annan person att skyndsamt "plocka undan" efter skottlossningen mot målsäganden. Av de skäl som redogjorts för ovan måste det anses utrett att uttalandet att "plocka undan" har haft koppling till skjutningen. Det är även visat att uttalandet var en av omständigheterna som föranledde frihetsberövandet. Mohamad Zubeidi har genom att agera på detta sätt försökt försvåra sakens utredning och föranlett att frihetsinskränkande åtgärder vidtagits mot honom. Då det inte föreligger några synnerliga skäl för ersättning ska den jämkas helt.

Mohamad Zubeidi

Ingen jämkning ska ske, utan ersättning ska utgå enligt frihetsberövandelagen.

Jämkning ska inte ske på grund av Mohamad Zubeidis eget beteende enligt 6 § tredje stycket frihetsberövelagen.

Åklagaren saknade i brottmålet bevisning både på individnivå och om en gemensam brottsplan. Mohamad Zubeidi var kort före händelsen gripen för ringa narkotikabrott och blev därigenom transporterad till polisstationen i Landskrona. I samband med detta blev han visiterad, fick lämna urinprov och blev därefter släppt. Han lämnade polisstationen och ringde efter skjuts. Han satte sig i baksätet på bilen med två medpassagerare varefter det sköts efter 60 - 90 sekunder. Han hade ingen kännedom om vad som skulle ske. Att han ett par dagar före skjutningen uppträdde aggressivt och uttalat hot mot målsäganden ska inte vägas in i den bedömning som nu ska göras.

Mohamad Zubeidi lämnade inte gärningsplatsen aktivt utan satt stilla i en bil där föraren, som Lunds tingsrätt kom fram till, nyss gjort sig skyldig till allvarligt brott. Att Mohamad Zubeidi i form av vittne transporterades från platsen var därmed utan hans förskyllan. Huruvida han satt i mitten av baksätet eller sidosätet spelar ingen roll. Mohamad Zubeidi frikändes från skjutningen eftersom han inte visste eller förstod att någon skulle skjutas och därmed inte på något sätt främjat gärningen. Lunds tingsrätt motiverade det ogillande åtalet genom att Mohamad Zubeidi i bilens baksäte haft en passiv roll samt att det inte var visat att han genom råd eller dåd stärkt sina bröder i deras avsikt att döda målsäganden. Han har, likt ett vittne, enbart råkat befinna sig på platsen sittande som passagerare i mitten av baksätet mellan två medpassagerare i en bil under färd. Härtill kommer att Mohamad Zubeidi först efter ca 1 – 1 1/2 minut, satt sig i bilen. Att han därmed fått kännedom om vem skotten var riktade mot är inte ens ett eget beteende. Det var omöjligt för Mohamad Zubeidi att inte få reda på omständigheten. Inte heller att vara passiv passagerare i en bil och därmed sakna möjlighet att själv kunna påverka färdvägen kan anses vara ett jämningsgrundande eget beteende.

Mohamad Zubeidi kan inte vitsorda att han ens uttalat orden ”plocka undan”. Någon avskrift av avlyssnat samtal har inte presenterats. Uppgiften om att han uttalat dessa ord verkar enligt Lunds tingsrätt komma från målsäganden. Det går inte med

vägledning av Domen eller ingiven häktningspromemoria att utläsa om han ens uttalat dessa ord. Även för det fall att tingsrätten anser det styrkt att han uttalat orden ”plocka undan” bestrids att angivet uttalande ens har med den häktningsgrundande brottsligheten att göra. Att be någon plocka undan kan avse vad som helst och saknar helt betydelse för utredningen av skjutningen, som är ett brott som Mohamad Zubeidi frikänts från. Uttalandet är alltför allmänt för att man ska kunna dra några säkra slutsatser om vad det handlat om. Därmed är det felaktigt att anse att denna omständighet skulle vara jämningsgrundande.

Samtalet mellan Mohamad Zubeidi och hans bror om att stänga av telefoner skett efter händelsen. Inte heller denna omständighet är av sådan karaktär att det uppfyller kraven för jämkning. Under alla förhållanden bör beaktas att eventuella uttalanden efter gärningen skedde i en hotfull och stressad miljö vilken Mohamad Zubeidi försattes i akut, utan vilja samt egen förskyllan

Ingen av de ovan angivna omständigheterna har varit bevisligen avgörande för beslutet att ingripa mot Mohamad Zubeidi. Mohamad Zubeidi skulle ha blivit gripen och därefter häktad även om han inte hade kontaktat en person och bett denne att plocka undan och/eller inte hade ringt en av sina bröder och sagt att de skulle stänga av sina telefoner.

Jämkning ska inte heller ske med stöd av 6 § andra stycket frihetsberövandelagen på grund av Statens påstående om att Mohamad Zubeidi försvårat sakens utredning och föranlett att frihetsinskränkande åtgärder vidtagits mot honom genom att han uppmanat en annan person att skyndsamt ”plocka undan” efter skottlossningen. Det bestrids att angivet uttalande har med den häktningsgrundande brottsligheten att göra. Mohamad Zubeidi kan därför inte anses ha vidtagit någon obstruktion av relevant brottsmisstanke. Osäkerheten rörande uttalandet ska inte tolkas till nackdel för Mohamad Zubeidi. Det är inte heller visat att uttalandet föranledde den frihetsinskränkande åtgärden.

Sammantaget är inga av de omständigheter som görs gällande av Staten jämningsgrundande. Avgörande för om jämkning kan ske är omständigheterna när ingreppet skedde och jämkning förutsätter att den enskildes eget beteende eller handlande varit avgörande för beslutet att ingripa mot honom. Det står inte klart att omständigheterna varit avgörande för beslutet att ingripa mot honom. Mohamad Zubeidi hade försatts i en helt och hållet oönskad situation. Mohamad Zubeidi hamnade helt ofrivilligt på en brottsplats den 8 april 2015. Han blev frihetsberövad på grund av relationer till medmisstänkta och det faktum att han befunnit sig på fel plats vid fel tillfälle. Mohamad Zubeidi hade blivit frihetsberövad oaktat de avlyssnade samtalen. Han har inte agerat på ett sådant sätt att jämkning av ersättning är tillämplig. Det flera månader långa frihetsberövandet av honom var felaktigt och det vore därför högst oskäligt om han inte blev kompenserad för det lidande han fått utstå. Nekande av ersättning till någon som suttit frihetsberövad utan skuld är ett undantag från grundläggande rättsliga principer och jämkning får enbart ske i klara fall av oskälighet.

DOMSKÄL

Utgångspunkter för bedömningen

Enligt 2 § första stycket första punkten frihetsberövelagen har den som varit häktad på grund av misstanke om brott rätt till ersättning om det meddelas frikännande dom mot denne. Samma sak gäller enligt andra stycket den som på grund av misstanke om brott har varit anhållen under minst 24 timmar i sträck. I målet är ostridigt att Mohamad Zubeidi varit frihetsberövad och sedermera frikänts på sätt som i och för sig berättigar honom till ersättning med 130 000 kr för avseende 180 dagar. Frågan är om denna ersättning ska jämkas.

Det är Staten som har bevisbördan för att det föreligger omständigheter som ger skäl för jämkning.

Föreligger det förutsättningar för jämkning på grund av att Mohamad Zubeidis eget beteende föranlett frihetsberövandet?

6 § tredje stycket frihetsberövelagen föreskriver att ersättning kan vägras eller sättas ned om den skadelidandes eget beteende har föranlett beslutet om frihetsinskränkning eller om det med hänsyn till övriga omständigheter är oskäligt att ersättning lämnas. Enligt förarbetena kan jämkning komma ifråga om den skadelidande handlat på ett sådant sätt att han dragit misstankarna till sig. Som exempel nämns att ett skyltfönster krossats av någon i ett större stökigt gäng och polisen griper flera misstänkta på platsen. Även den som till sist inte kan bindas vid skadegörelsebrott bör då kunna vägras ersättning eller få sin ersättning jämkad, om han genom aktivt deltagande i gängets förhållanden har gett anledning till misstankar. Som ett annat exempel nämns det så kallade Lindomefallet, där ersättning betalades till en misstänkt som hade varit på platsen och där gjort sig skyldig till brott, men där det inte ansågs styrkt att han begått det grävsta brottet som misstankarna avsåg. I ett sådant fall kan jämkning ske enligt bestämmelsen. Ytterligare ett exempel när jämkning kan ske är att en företagare berövas friheten misstänkt för skattebedrägeri, om misstanken har sin grund i att företagaren uppenbart misskött sin bokföringsplikt (prop. 1997/98:105 s. 55).

Den som ofrivilligt har betett sig på ett sådant sätt att ett ingripande har skett mot honom ska inte behöva drabbas av jämningsregeln. Om en person av en tillfällighet råkar befinna sig på en brottsplats, ska jämkning sålunda normalt inte ske på grund av hans närvaro (a prop. s. 55). Jämkning kan bara ske i klara fall av oskälighet. Rätten till ersättning för den som frihetsberövats men sedermera frikänts är ett utflöde av den grundläggande rättsstatsprincipen att den som inte bevisat har begått ett brott ska betraktas som oskyldig. Med hänsyn till detta är det påkallat med en restriktiv tillämpning av jämningsreglerna (a prop. s. 25 och 56).

Av NJA 2013 s. 1003 följer att ett handlande som faller inom själva brottspåståendet inte kan utgöra ett sådant agerande som avses i denna bestämmelse. För att

förutsättningar för jämkning ska föreligga krävs att personen utöver de brottsmisstankar som legat personen till last agerat på ett sådant sätt att ett frihetsberövande framstått som motiverat. Frågan om nedsättning ska avgöras utifrån omständigheterna när ingripandet skedde (prop. 1997/98:105 s. 26).

Tingsrätten gör följande bedömning

Mohamad Zubeidi har inte ens gjort gällande, och än mindre har det framkommit genom utredningen, att han försökte kliva ur bilen eller på annat sätt förhindra att han fördes bort i bilen från gärningsplatsen efter skottlossningen. Att Mohamad Zubeidi, medveten om skottlossningen, valde att sitta kvar i bilen som lämnade brottsplatsen tillsammans med bl.a. skytten är inte att ses som ett passivt agerande. Innehållet i häktningspromemorian och det förhållandet att Mohamad Zubeidi häktades såsom på sannolika skäl misstänkt för försök till mord kan inte tolkas på annat sätt än att Mohamad Zubeidis sätt att lämna brottsplatsen utgjorde ett starkt skäl till misstanken om att han på något sätt deltagit i skjutningen. Vid sådana förhållanden och då inget av relevans i övrigt har framkommit i detta avseende är det visat att det var Mohamad Zubeidis eget handlande, att lämna gärningsplatsen på det sätt han gjort, som ensam eller i föreningen med hans agerande i övrigt efter skjutningen enligt nedan, föranledde beslutet att frihetsberöva honom. Att Mohamad Zubeidi måhända inte kunde påverka färdvägen från brottsplatsen påverkar inte denna bedömning.

Det framgår av den utredning som Staten åberopat att Mohamad Zubeidi, direkt i anslutning till skottlossningen, ringde en annan person och sa vid samtalet ”plocka undan plocka undan, han där blev träffad, skynda på”. Med beaktande av att uttalandet gjordes blott några minuter efter skjutningen och med hänsyn till innehållet i uttalandet samt då inget har framkommit som med någon styrka talar för att detta uttalande skulle ha avsett något annat än skottlossningen måste det hållas för visst att Mohamad Zubeidi, genom att fälla detta uttalande, syftade på skjutningen. Att så skett var enligt utredningen känt för polisen/åklagaren och för Lunds tingsrätt vid tidpunkten för frihetsberövandet. Vid sådana förhållanden är det visat att det var Mohamad Zubeidis

eget handlande, att efter skottlossningen ringa en person och uttala dessa ord, som ensam eller i föreningen med hans agerande i övrigt efter skjutningen enligt ovan och nedan, föranledde beslutet att frihetsberöva honom.

Mohamad Zubeidi har inte motsatt sig påståendet att han några minuter efter skjutningen ringt även en av sina bröder och sagt att de skulle stänga av sina telefoner på grund av att han hade en magkänsla av att misstankar skulle riktas mot dem som lämnat platsen för skjutningen. Att så skett var enligt utredningen känt för polisen/åklagaren och för Lunds tingsrätt vid tidpunkten för frihetsberövandet. Vid sådana förhållanden är det visat att det var Mohamad Zubeidis eget handlande, att efter skottlossningen ringa en av sina bröder på för att se till att mobiltelefonerna stängdes av, som ensam eller i föreningen med hans agerande i övrigt efter skjutningen enligt ovan, föranledde beslutet att frihetsberöva honom. Att Mohamad Zubeidi måhända befann sig i en hotfull och stressad miljö vid samtalet till sin bror påverkar inte denna bedömning.

Tingsrätten konstaterar att ingen av de tre omständigheter som bedömts ovan avseende Mohamad Zubeidis eget handlande efter skjutningen omfattats av gärningspåståendet, såsom det preciserats i åtalet för försökt till mord.

Vid en samlad bedömning av vad som sålunda framkommit finner tingsrätten att Staten, även med en restriktiv tillämpning av den nu ifrågavarande bestämmelsen, har bevisat att förutsättningar föreligger för att ersättningen ska jämkas till 0 kr. Vid denna bedömning ska käromålet lämnas utan bifall.

Tingsrätten vill tillägga följande. 6 § andra stycket frihetsberövandelagen föreskriver, såvitt nu är av relevans, att om den skadelidande har försökt undanröja bevis eller på annat sätt försvåra sakens utredning, lämnas ersättning endast när det finns synnerliga skäl. Som anförts ovan kan uppmaningen att skyndsamt ”plocka undan” efter skottlossningen inte tolkas på annat sätt än att detta haft med den aktuella skottlossningen att göra. Mohamad Zubeidi får därmed anses ha försökt undanröja

bevis och därmed försökt försvåra utredningen. Då han, som tingsrätten redogjort för ovan, får anses ha föranlett att frihetsinskränkande åtgärder vidtagits mot honom föreligger inte några synnerliga skäl för att ersättningen inte ska jämkas till 0 kr. Även på denna grund ska käromålet således lämnas utan bifall.

Rättegångskostnader

Mohamad Zubeidi har, i egenskap av förlorande part, att ersätta Staten för dess rättegångskostnader. Staten har yrkat ersättning med 18 000 kr för ombudsarvode. Mohamad Zubeidi har överlämnat åt tingsrätten att bedöma skäligheten av yrkat belopp. Tingsrätten finner att yrkandet är skäligt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se [bilaga 1](#) (TR-02)

Ett överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha kommit in till tingsrätten senast den 9 september 2022. Prövningstillstånd krävs.

Helga Hullmann

Hur man överklagar

Dom i tvistemål, tingsrätt

TR-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Det är inte säkert att du kan lägga fram nya bevis. Vill du göra det ska du förklara varför du inte lagt fram bevisen tidigare.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att motparten ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.